

פרק קrhoת

ויקח קrhoת (טז, א)

ויקח קrhoת (טז, א)

וברש"י והלבישן טליות שכולן תכלת באו ועמדו לפני משה, אמרו לו טלית שכולה של תכלת חייבת במצוות או פטורה אמר להם חייבת התחלתו לשחק עליו אפשר טלית של מין אחד חוט אחד של תכלת פופרטת, זו שכולה תכלת לא תפטור את עצמה, ע"כ. ובפירושו בראה שלא חלקו על עצם מצות ציצית רק על הצורך בתכלת בטלית שכולה תכלת ויל"ע דהא ק"ל דבעי מין כנף ויתפו"ל דבעינן תכלתת מדין דמיון כנף.

ויל"ד הם באו לטעון מאי זה דין חייבת בתכלתת, דמשה אמר שחיבת מדין תכלת, ובזה יש נפק"מ, שאם חייבת מדין תכלת הרי שצביעת התכלת צריך לשמה אך אם חייבת ממש מין כנף לא בעין צביעת לשמה, וזהו שטענו שמדין תכלת אין חייבת.
(חוט המשולש)

ויקח קrhoת

ובגמ' (סנהדרין קט, ב) ויקח קrhoת, אמר ריש לקיש שלקח מkick רע לעצמו, ע"כ. ויש לדעת הירך נופל כאן לשון מkick, שהרי מkick עבינו לקבל דבר כנגד מה שנoston, ואמנם יתכן שיקבל דבר רע כנגד מה שנoston אך צריך שיקבל ועוד שיר לדון אם המkick יוכל אם לאו, אולם כאן קrhoת הא לא קיבל דבר ואדרבא נלקח ממנו הכל, וצ"ב.

ונראה דהנה להלן (פסוק ז) הביא רשי' ממדרש, קrhoת שפקח מה ראה לשיטות זו אלא עינו הטעתו שראה שלשלת גдолלה עומדת ממנו שמאלו שشكולן כנגד משה ואהרן, אמר בשbillו אני נמלט, וכשהשמע מפי משה והוא האיש אשר יבחר ה' הוא הקדוש, שכולם אובדים ואחד נמלט טעה ותלה בעצמו ולא ראה יפה, ע"ש. ושמעתיה לברא טעם אמאי זכה קrhoת שמןנו יצא שמאלו, ממש שעלה ידו נתקדש שם ונתברר שימושה אמת ותורתו אמת, ואין הקב"ה מקפת שכר כל בריה, (וכע"ז י"ל בהא דאיתא GITIN נז, ב מבני בניו של המן למדוי תורה, שזכה לכך ממשום שע"י מעשי חזרו ישראל למוטב). ויוצא דבגלל עונשו שפצתה האדמה את פיה ועי"ז נתקדש ש"ש זכה לששללת הגдолלה שיצאה הימנו. ולפ"ז י"ל דה מה שטעה, כיוון שחייב שבחזקות שלשלת זו ינצל והבין כן דברי משה שכולם אובדים ואחד נמלט, רק שלא ראה יפה, כיוון שכלל מה שלשללת זו יוצאה הימנו זה ממש גודל עונשו, וזה מ"ש ר"ל שלקח מkick רע לעצמו, ממשום מעשי קינה שלשללת גдолלה זו רק דכשלעצמו הוא מkick רע לכבוד עונשו הגadol שע"ז נתקדש ש"ש.

מקורות: באר יוסף